

Ođlan ve Hamster

Jane MEADOW

Oğlan ve Hamster

Jane MEADOW

Nathan'ın Pip adında küçük, altın renkli bir hamsteri vardı. Pip, Nathan'ın avucundan büyük değildi; yumuşak bal rengi kürkü, krem beyazı karnı ve merakla parlayan, boncuk gibi siyah gözleri vardı. Nathan, Pip'i her şeyden çok severdi. Her sabah kafesin yanına oturur, Pip'in uyanmasını, pembe burnunu oynatmasını ve minik patilerini germesini izlerdi. 'Günaydın, Pip,' diye fısıldardı Nathan gülümseyerek.

Pip, içinde bir çark, bir kap ve küçük bir ev olan sade bir kafeste yaşıyordu. Ama Pip evinde pek durmazdı. Yatağın altını kazmayı, onu burnu ve patileriyle itmeyi çok severdi. Sadece yuvarlak poposu görünene kadar tünel kazardı. Nathan onu izler ve 'Pip kazmayı ve keşfetmeyi gerçekten çok seviyor. Keşke ona bunu yapabileceği daha çok yer verebilsem,' diye düşünürdü.

Bir öğleden sonra Nathan, yatak odasının zeminine bir kalem ve kâğıtla oturdu. Pip'in su şişesinin altına sıkıştığını, sonra yatağın altından diğer tarafa tünel açtığını izledi. 'Sen küçük bir kâşifsin,' dedi Nathan. Pip başını dışarı çıkardı, bıyıkları oynadı. Nathan sırtıttı. 'Bir fikrim var. Sana tünelleri ve saklanma yerleri olan bir yuva yapacağım. Sadece senin için yapılmış bir yuva.'

Nathan boş karton tüpler, küçük kutular ve güvenli yapıştırıcı topladı. Kafesi cetvelle ölçtü ve bir plan çizdi. 'Önce buraya bir tünel,' dedi, 'oraya da rahat bir saklanma yeri.' Pip çarkında koştu, hafifçe ciyaklayarak Nathan'ı cesaretlendiriyor gibiydi. Nathan dikkatle çalıştı; her parçanın pürüzsüz ve güvenli olmasına, Pip'in minik patilerine zarar verebilecek keskin kenarlar olmamasına dikkat etti.

İlk tünel uzun bir karton tüptü. Nathan onu kafesin kenarına yerleştirdi. Pip onu kokladı, sonra minik patileri tıpır tıpır ederek içinden hızla geçti. Diğer uçtan gözleri parlayarak çıktı. 'Sevdin!' diye güldü Nathan. Sonra Nathan küçük bir kutudan bir saklanma yeri yaptı ve Pip'in tam sığabileceği büyüklükte bir kapı kesti. İçini yumuşak yatakla ve ödül olarak minik bir elma parçasıyla doldurdu.

Pip saklanma yerini çok sevdi. Yanaklarını yatakla doldurdu, içeri taşıdı ve yumuşacık bir yuva yaptı. Sonra dışarı baktı, burnu kıpır kıpırdı. Nathan, katlanmış bir karton parçasından küçük bir platforma çıkan bir rampa ekledi. Pip yavaşça tırmandı, sonra tepede oturup bir tepedeki kral gibi etrafına baktı. 'Çok cesursun,' dedi Nathan gurur duyarak.

Nathan inşa etmeye devam etti. Üç çıkışlı bir tünel labirenti ve kazmak için bir kum köşesi yaptı. Temiz kumla dolu sığ bir tabak kullandı ve Pip mutlu mutlu kazdı, havaya küçük kum bulutları savurdu. 'Bu senin kendi manzaran,' dedi Nathan. Pip tünelden saklanma yerine koştu, kumda tünel kazdı ve rampanın üzerinden dışarı baktı. Minik kalbi sevinçle dans ediyor gibiydi.

Ama sonra Nathan bir şey fark etti. Pip bir tünelden geçerken biraz dar olduğu için yarı yolda sıkıştı. Pip kıvrandı ve itti, sonra ciyaklayarak dışarı fırladı. Nathan kaşlarını çatı. 'Olamaz, o tünel çok küçük. Onu düzeltmem gerek.' Tüneli dikkatle genişletti ve diğerlerini de kontrol etti. 'Güvenle keşfetmeni istiyorum,' dedi Pip'e.

Nathan ayrıca Pip'in tırmanmayı sevdiğini ama rampanın çok dik olduğunu gördü. Pip şaşkın bir ciyaklamayla aşağı kaydı. Nathan gülmedi; Pip'in kendini güvende hissetmesini istiyordu. Rampayı daha yumuşak yaptı ve el işi çubuklarından küçük basamaklar ekledi. 'İşte,' dedi. 'Artık kaymadan inip çıkabilirsin.' Pip basamakları denedi ve kolayca yukarı tırmandı, memnun görünüyordu.

Nathan, Pip'e bakmanın onun ihtiyaçlarına dikkat etmek anlamına geldiğini fark etti. Pip'in mutlu mutlu tünel kazmasını izledi ve Pip'in daha derine kazabilmesi için daha fazla yatak eklemeye karar verdi. Bir köşeye yatağı yığdı ve Pip içine daldı, tamamen kayboldu. Sonra başı yumuşak pullarla kaplı olarak dışarı çıktı ve Nathan kıkırdadı. 'Tüylü bir kartopu gibi görünüyorsun!'

O akşam Nathan kafesin yanına oturdu ve Pip'in yeni yuvasını keşfetmesini izledi. Pip tünellerden koştu, kumda kazdı, rampaya tırmandı ve saklanma yerine yerleşti. O kadar mutlu görünüyordu ki siyah gözleri parlıyordu. Nathan içten içe ısındı. 'Seni izlediğim için memnunum, Pip,' dedi yumuşakça. 'Bana mutlu olmak için neye ihtiyacın olduğunu öğrettin.'

Ertesi gün Nathan'ın arkadaşı Mia ziyarete geldi. 'Vay!' dedi. 'Pip'in kafesi küçük bir oyun alanına benziyor!' Nathan ona tünelleri ve saklanma yerlerini gösterdi. 'Onları Pip kazmayı ve keşfetmeyi sevdiği için yaptım,' diye açıkladı. 'Evcil hayvanların doğal davranışlarına uygun yuvalara ihtiyacı var.' Mia başını salladı. 'Bu gerçekten çok nazık, Nathan. Pip seninle şanslı.'

Pip bir tünelden dışarı baktı ve Mia'ya doğru burnunu oynattı. Mia güldü. 'Çok tatlı!' Nathan parladı. Pip'e minik bir havuç parçası verdi ve Pip onu yanak kesesine tıktırdı, yüzü ekstra yuvarlak göründü. 'Sonrası için saklıyor,' dedi Nathan. 'Hamsterlar bunu yapar.' Mia, Pip'in yanakları dolu halde saklanma yerine kaçmasını izledi ve gülümsedi.

O günden sonra Nathan her sabah Pip'in tünellerini kontrol etti. Onları temizledi ve güvenli olduklarından emin oldu. Eskiler kemirildiğinde yeni karton tüpler ekledi. Pip onu her zaman mutlu bir ciyaklamayla karşıladı, kafesin önüne koştu. 'Günaydın, küçük kâşif,' derdi Nathan ve Pip sanki 'Yeni bir güne hazırım!' der gibi bıyıklarını oynatırdı.

Nathan, bir evcil hayvana bakmanın yemek ve sudan fazlası olduğunu öğrendi. İzlemek, dinlemek ve hayvanın kendini güvende ve mutlu hissetmesini sağlayan bir yuva yapmak demekti. 'Pip'in yuvası sadece onun için yapıldı,' dedi Nathan annesine. 'Ve yapması çok eğlenceliydi!' Annesi ona sarıldı. 'Sen düşünceli bir bakıcısın, Nathan. Pip çok şanslı.' Pip yatağında mutlu mutlu tünel kazdı, sanki buna katılıyordu.

Ve böylece Nathan ile Pip birçok mutlu gün paylaştı. Pip tünellerini keşfetti, yatağında tünel kazdı ve saklanma yerinden dışarı baktı. Nathan izledi ve gülümsedi, küçük arkadaşı için harika bir minyatür manzara yarattığını bilerek. 'İyi bir takımız,' dedi Nathan. Pip burnunu oynattı ve yeni bir maceraya hazır, bir tünele kaçtı.